

HÚSVÉTI HÍRLEVÉL 2021

MINDENKI TEMPLOMA

Kedves Testvérek!

Egy éve teljesen össze voltunk zavarodva.

Hirtelen minden bezárt, a Húsvétot otthonról ünnepeltük, a hírlevél valahogy áldozatává vált a soha nem tapasztalt helyzetnek.

Szomorúan emlékezem meg arról, hogy ez a második Húsvét, amit egymástól sok-sok kilométerre töltünk.

Mégis hálát adok az Úrnak, hogy így is lehet közösségünk Vele, az Igével, Lelkipásztorainkkal, gyülekezetünk tagjaival.

Szeretettel osztjuk meg Veletek az Úr iránti hálánkból fakadó gondolatainkat, hisszük, ezzel is építhetjük egymást.

Lelkipásztori köszöntés

Bereczki Sándor:

„NINCSEN ITT, MERT FELTÁMADOTT” (Máté 28,6)

„Nincsen itt...” – tehát ez azt jelenti, hogy magunkra hagyott minket?! Egyáltalán nem! Mert Ő él és munkálkodik. Nem arról van szó csupán, hogy egykor egy nagy áldozatot hozott értünk a Golgotán, hanem arról, hogy most is munkálkodik bennünk. Sokat beszélünk a Krisztus haláláról, de keveset mondunk arról, hogy mennyire tudtunk azonosulni vele.

Eljutottunk már lelkileg arra a fokra, melyet Pál apostol is elért? *„Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.” (Galata 2,20)*

Hatalmas kijelentés ez az apostol részéről. S velem mi van? A feltámadott Krisztus él bennem, vagy csak zavaros gondolatok és kétségek?! Vagyok, de nem élek?!

„Nincsen itt”... hol van Ő? A lényeges kérdés azonban az, hogy én hol vagyok. A sivár, száraz völgyben? Hasonló vagyok azokhoz az elszáradt tetemekhez, melyeket Ezékiel próféta látott a völgyben? Üres vagyok, hiányzik belőlem az élet! Ha ezt felismertem, akkor szükségem van a feltámadott Krisztusra! Most keresem Őt!

A Jézus Krisztust sirató asszonyok először egy angyallal való találkozás titokzatos élményéről számolnak be: „Nincsen itt, mert feltámadott...” Ezt az üzenetet egy angyal közölte velük, nem ők fogalmazták meg az üres sír láttán. Egy mennyei lény, egy angyal hozta a tudomásukra. Maga az üres sír ténye is gondolkozásra készített minket.

A Krisztust kereső asszonyoknak van egy másik híre is, ez a leglényegesebb hír: találkoztak a Feltámadottal. Jézus szembejött velük. Nagy pillanat ez számukra. Mégis igaz az angyali üzenet: Krisztus feltámadott! Saját szemükkel látták. Személyesen hallották szavait. Nemcsak békességet kaptak tőle, hanem lelki közösségre jutottak Vele.

Ha a Feltámadottal találkozunk, megszűnik minden aggályunk. A kétség helyére a bizonyosság, a szomorúság helyére öröm kerül. De ennél sokkal többet is kapunk. Mi ez a több, amiért érdemes hinni? Egyrészt az történik, hogy megszabadít minket a bűn kényszerítő hatalmából. Vagyis többé már nem „muzáj” lopnom, hazudnom, csalnom, drogoznom.

Szabaddá tesz arra, hogy tisztán és boldogan éljek. Másrészt önmagát: az erőforrást, a szeretetforrást, a békesség- és örömforrást ajándékozza nekünk. Mit jelentenek ezek a titokzatos szavak: találkozni a Feltámadottal? Egy részt a hitünk ébredéséről van szó. Hiszünk, belső bizonyosságunk van abban, hogy Krisztus él. Nem csak értünk él, hanem bennünk is. Hiszünk, mert megragadott minket. Kijelentette azt a nagy titkot, hogy szeretetből meghalt értünk, a bűnösökért, hogy megmentsen a kárhozatból, és üdvösséget adjon.

S ha Jézus most jön velem szembe, mit tegyek? Mit mondjak? Lehet, hogy sokan azt mondják: „Ő nem akarok messzire menni, belemerülni a vallásosságba, én a hagyományokat követem... locsolkodás... a húsvéti nyuszi, a tojás, a finom borok...” Ez is egy válasz.

Nekem azonban ez kevés. Mert magára a feltámadott Krisztusra van szükségem, Aki előtt szélesre kitérom életem kapuját... Krisztus feltámadott! Krisztus él!

Aktuális

Kántor Csilla

MEGLÁTNI

KIGYÓGYÍTANI

MEGELŐZNI

Olyan még nem fordult elő, hogy egy hétig ne találkozhattunk volna szeretett Testvéreinkkel, ne adhattunk volna egy Igét, egy puszit, ölelést, és ne vihettünk volna haza abból a kincsből, amit az Úr a gyülekezeti alkalmon osztott meg velünk. Nem volt olyan, hogy ne köszöntsük személyesen Lelkipásztorainkat, vagy hogy legalább nagy ünnepeken, koncerteken a ritkán látott testvérek láttán ne örülhettünk volna...

Aztán tavaly télen megjelent az utolsó idők egyik újabb félreérthetetlen jele, a Covid, amelyhez persze sokan sokféleképpen viszonyulnak világszerte. Vannak, akik körömszakadtukig, majd saját betegségük átvészélése után, hamar feledve, újból tagadják a vírusnak még a létezését is, a betegséget egyszerűen influenzának nevezve. Mások az orrukat sem merik kidugni, annyira meg vannak rémülve. És az oltás? Vannak – a tetejébe leginkább a hívők között – olyanok, akik az Antikrisztus eljövetelének biztos jeleként úgy gondolják, hogy chipet juttatnak belénk, netán a Fenevad vérével fertőznek meg minket. Mások teljesen feleslegesnek ítélik az oltást, maszk nélkül gyülekeznek, lenézik azokat, akik teszteltetni, oltatni akarják magukat. És sajnos, mindebből nagyon sokan politikai tőkét kovácsolnak, összehasonlítgatnak, versengenek, a számokat kozmetikázzák, akár le is tagadják.

Nem akarom elhinni, a mára csak nálunk meghalt betegek száma jelentősen meghaladta az eddigi csúcst. A magam részéről nem félek a vírustól, és nem félek az oltástól sem. Tudom, hogy ahogy eddig is, Istenem hűségese szeretete velem van, nem hagy el, sem el nem távozik. De minden szabályt betartok, igyekszem magamat és senki mást sem veszélyeztetni, ma fognak beoltani.

Miért írom mindezeket?

Talán, hogy elmondjam, attól, hogy ez az apró gonosz lény szabad szemmel nem látható, még jelen van, világszerte. Vannak, akiket a vírus elkerül, valamilyen megmagyarázhatatlan okból teljesen „megússzák”. Vannak, akiket alig látszik, alig vannak tüneteik, de halálosan megfertőznek másokat. Vannak olyanok, akik nagy nehézségek, nyomorúságok, legyengülés árán átvészelik. Mások kigyógyulásuk után hónapokig szenvednek a fizikai vagy lelki szövődményektől. És nem kevesen vannak, akik hosszú, gyötrelmes hetek után belehalnak. A járvány kezdete óta teljes gőzerővel folyt a kutatás a humán oltóanyag kifejlesztésén, illetve találtak olyan, egyéb vírus ellenes szereket, amelyek az enyhébb lefolyású esetekben hatékonyak bizonyultak. Ahogy sorra engedélyezik a vakcinákat, azonnal megkezdődtek és zajlanak az oltások.

Ahogy a vírussal, úgy van a bűnnel is. Vannak olyan, a kívülállók számára láthatatlan „kis” bűnök, amiket hajlamosak vagyunk kimagyarázni, bagatellizálni, másokat mégis megrontunk, megbotránkoztatunk velük, esetleg egy életre eltántorítva attól, hogy valaha az Úrhoz forduljanak. Vannak, akik sok buktató, vargabetű, kudarc árán találják meg a Krisztus keresztségéhez vezető utat. Közülük sokan a megtérésük után is halálukig hordozzák azokat a fizikai vagy szellemi, lelki sebeket, amiket az engedetlen életükben szereztek maguknak. Végül vannak, akik belehalnak a bűneikbe, esetleg másokat is magukkal rántva, megkárosítva. És vagyunk mi, akik az Úr kegyelméből megláthattuk bűneinket, bűnbánatra juthattunk, méltatlanul bár, de Krisztus az értünk kifolyt drága vére árán meggyógyított, megváltott, be is oltott, hogy ezután ne magunknak éljünk, hanem másokat is Hozzá vezethessünk.

Lehet, kicsit profán a hasonlat, de azt is hozzá kell tennünk, hogy az oltások, úgy tűnik, nem szólnak egy életre. Időről időre újra oltás lesz szükséges. Ugyanígy bár a Megváltás egymagában életünk egyetlen biztos megoldása, a lelkünknek időről időre szüksége van az „emlékeztetőre”, a bűnbánatra, a megtisztulás utáni vágyra. Az őszinte bűnbánat után a bűnbocsánat (újraoltás) pedig mindig készen áll. Nem kell regisztrálni, sorba állni, beelőzni, előnyökre szert tenni. Egyszerűen ott van és vár ránk.

Ne felejtsük, a sírboltról el kell hengeríteni a követ! Krisztusnak újból és újból fel kell támadnia bennünk és számunkra. Ekkor lehet igazi Húsvétunk. Ezt az örömet kívánom én idén minden kedves Testvéremnek.

És még egy: a „Krisztusban beoltott”, feltámadott Gyülekezet nagyon várja, hogy tagjai újból együtt lehessenek, örvendezhessenek az Úrban és egymásban.

Ámen.

Gyógyító kegyelem

Szili Edit

ISTEN TENYERÉN

Sok minden megváltozott az elmúlt évben, körülöttem és bennem.

Keveset mozogtam tavaly a pandémia miatt, meg azért is mert – Istennek hála – a nyugdíjba vonulásom előtti 8 hónap felmentési időm teljes tartamára elengedték a munkavégzést. Így nem lepett meg, hogy jelentősen nőtt a testtömegem. Az már inkább, hogy az őszi hűvösebb idő beálltával egyetlen nadrágom sem jött rám, amiknek a mérete tavasszal még jó volt. Több mint 10 cm hiányzott, hogy be tudjam gombolni. Ekkor tűnt fel, hogy a súlytöbbletet szinte teljes mértékben a hasam okozta. De még ez sem volt gyanús. Csak akkor fordultam a házi orvoshoz, amikor október 19-én erős alhasi panaszaim lettek. Ahogy elmentem hozzá, hogy ultrahangos vizsgálatra beutalót kérjek, ő rögtön azt kérdezte:

– Magának régebben nem volt ilyen nagy a hasa, ugye?

Még aznap kiderült, hogy egy kb. 13cmx23cmx26cm-es térfoglaló valami van a bal petefészkemben, amit mielőbb alaposabban meg kell vizsgálni, és valószínűleg ki kell operálni. A doktornő azonnali nőgyógyászati kontrollt javasolt. A járvány kellős közepén félelem töltött el, hogy orvoshoz, kórházba kell mennem.

Azonnal az Úrhoz kiáltottam. Hová, kihez menjek? Hiszem, hogy Tőle jött a gondolat, hogy egy volt gimnáziumi iskolatársamat kérdezzem meg telefonon, tudna-e segíteni? (Ő a SOTE Nőgyógyászati Klinikáján főorvos és oktató.) Azt mondtam Istennek, hogy ha tőle való ez az út, akkor vegye fel a telefont az orvos, emlékezzen rám és segítsen. Ha nem veszi fel, akkor többször nem is próbálkozom, megyek a körzeti szakorvoshoz. Más nőgyógyászt nem ismertem, talán ezért is hagytam ki a rendszeres szűrővizsgálatokat. (Erre nem vagyok büszke, és mindenkinek ajánlom, hogy ne tegye!)

Két-három csengés után felvette, és mielőtt bármit mondtam volna ő szólalt meg: Szia! Mi újság, miben segíthetek? Elmondtam neki, s két nap múlva reggel vérvétel, ultrahang, műtéti időpont: december 1.

Innentől kezdve mintha Isten a tenyerén hordozott volna, minden megoldódott. Elűnt a félelem, helyette Istenbe vetett bizalom lépett. Tudtam, hogy a testvérek imádkoznak értem. Mivel a COVID miatt a halasztható műtétek elmaradtak, egy héttel hamarabb sorra került az én műtétem. Egy barátnőm azt mondta erre, hogy neked még a COVID-ból is hasznod van? Ekkor nekem is eszembe jutott egyik „kedvenc” biztató igém: *„Azoknak pedig, akik az Istent szeretik, minden a javukra van.” (Róma 8,28)*

Az aneszteziológussal telefonos megbeszélés volt, mert éppen akkor COVIDOS volt, home office-ban dolgozott. Hurrá, akkor a műtétemkor már tőle nem fogok megfertőződni!

Az előzetes terv szerint a szegycsonttól a szeméremcsontig ment volna a vágás – köldöknél egy kis „kunkorral” – ám a műtét reggelén azt mondja az orvos:

– Az éjjel megálmodtam, hogy csak a köldök alatt egy kisebb bemetszést ejtek, kiszivattyúzom a folyadékot, a szottyadt burkot meg kihúzó az azon a résen.

Ennél jobb hírt nem is mondhatott volna, mert a cukorbetegségem miatt nagyon nehezen gyógyulnak a sebeim, így aggódtam, hogy az a hatalmas vágás hogyan fog rendbe jönni.

Annak ellenére, hogy valóban csak 10 cm-es vágás lett (ezen kiszívva kb. 12 liter folyadék, majd kirángatva egy 6 kg-os burok, kiszedve a bal méh kürt, a petevezeték, kiegészítve a jobboldali petevezeték és petefészek), több mint 4 hónap telt el, mire a seb teljesen begyógyult. Sikerült valami fertőzést összeszedni, mitől a seb elgennyesedett, a külső varrást ki kellett szedni, vénásan antibiotikumot kaptam több mint egy héten át, felfrissítették a heges bőrt, és újra összevarrták. Innentől már csak napi 2-szeri fertőtlenítés és algás kezelés január közepéig szoros orvosi kontroll mellett, azóta itthon.

Mindeközben tudtam, hogy akármilyen történik, *„azoknak pedig, akik az Istent szeretik, minden a javukra van.”* Tudtam azt is, hogy a közösség folyamatosan imádkozik értem, a gyógyulásomért.

Március 25-étől pedig teljesen tünetmentes vagyok.

Nincs szükség semmilyen utógondozásra (kemoterápiára vagy sugárkezelésre).

Megtanultam még sokkal jobban megbecsülni a testvérek összefogását, az ima erejét, s hogy az orvosokon keresztül is tud Isten ereje működni.

Hálát adok Istennek és minden Testvéremnek, aki értem csak egyszer is imádkozott!

Zelenné Terkovics Éva

„ELÖL ÉS HÁTUL KÖRÜLZÁRTÁL ENGEM, FÖLÖTTEM TARTOD KEZEDET”

Nehéz látni a szülőnek a 14 éves gyermekét, amikor beteg, és nincs más választás, muszáj a kórházba indulni.

A fenti Ige volt a szívemben, előtte való este egy kedves Testvér mondta nekem.

Vasárnap délután az egyik gyerekkórházban közölték velem az MR felvétel alapján, hogy térfoglaló folyamat van az agytörzsnél, mielőbbi műtétre van szükség.

Hittel vagy hit nélkül, a gyermekemnek is ezt az igét mondogattam.

Tudtam, hogy sokan emelik fel szívüket, kezüket az Úr elé, amiért nagyon hálás voltam, de a legnagyobb reménységet az adta, hogy az Úr Jézus szereti az én gyermekem, és jól tervez felőle.

Felírtam egy papírra az Igénket, és a tesótól kapott plüss zsiráf kezére rágumiztuk. Mielőtt elindult a műtőbe, elmondtam az ároni áldást.

A nehéz órákban telefonon imádkozhattam Lelkipásztoraimmal, és sokakkal lélekben együtt lehettem.

Honnan volt erőm? Az én Uramtól!

Mikor kihozták a műtőből, még lélegeztetőgépen volt, de következő nap sikerült levenni a gépről.

Felkészítettek, hogy valószínűleg nem fog tudni nyelni rögtön, mert azon a területen is dolgoztak, de rögtön nyelt (nem köhögött).

Igen, van olyan is, amikor kifutok a kórteremből, sírni, de utána újra van erőm a Krisztusban.

Nagyszerű dolog számomra, hogy sokat beszélgetünk, igét olvasunk, amikor tudunk, együtt is imádkozunk.

Azt, hogy a tesztje bentléte közben is pozitív lett, úgy fordította javunkra az Úr, hogy emiatt csak mi ketten voltunk egy szobában.

Jó humorával is tudok szembesülni, pl.:

– Anya, úgy tartod a telefont videóhívás közben, mintha QR kód olvasó lenne!

Persze, utólag a félelmeit is elmondtam, hogy:

– Műtét előtt azért izgultam, hogy neked anya, milyen hosszú lesz, biztos nagyon fogsz izgulni. És tudod, nagyon nagy betűkkel volt kiírva, hogy: MŰTŐ.

Lassan, fokozatosan megy a mobilizálás, erősödés, de biztos vagyok abban, hogy Aki elkezdte a jó dolgot, be is fejezi azt!

Néhány helyszíni tudósítás a FB-on (a szerk.):

Hálás szívvel köszönöm Mindenkinek az imádságát, szeretetét!! Csengu eszeget (szilárdat is).

Időnként viccelődik. 😊

Minden nap tudunk valamiért hálát adni, és bizony, van miért imádkozni is.

Most jön majd a mobilizálás lassan, nagyon lassan!

Sok türelemre, kitartásra, erőre lesz szüksége leginkább Csengunak.

Köszönöm, ha továbbra is hordoztok bennünket imádságban!

Szeretettel gondolok MINDENKIRE!

Kedves Testvérek!

Csengu már nem covidos! 😊

Már gyógytornásszal együttműködve zajlik a további mobilizálás. Szépen, lassan (persze ő szeretne sokszor pár lépéssel előrébb lenni)

Hatalmas kitartás, és elszántság van benne. 😊

Az Úr csodája, hogy nem hány, nem fáj a feje, és nem szédül! 😊

A kettős látása is javulgat, de bízunk benne, h. ez is megszűnik hamarosan.

Mi is imádkozunk a betegekért, és köszönjük, hogy tovább hordoztok bennünket is!

Az Úr áldjon Mindenkit!

CSENGÉVEL kapcsolatban az a jó hír, hogy az Úr meghallgatta imádságainkat, és haza engedik a kórházból! Mindenkinek köszönjük, akik szeretettel és hittel imádkoztak Csenge gyógyulásáért. Nagy dolgot tett vele az Úr. Dicsőség Istennek!

Imaharcok másokért

Bódi Éva

„KŐSZÍV HELYETT HÚSSZÍVET”

15 évet dolgoztam azelőtt a gyermekvédelemben. Sokat imádkoztam az ott élő emberekért, kollégákért, gyermekekért az Úr Jézus nevében. Főleg az igazgatómért, aki bár keresztény ember volt, becsültem, tiszteletem is, de láttam, nagy szüksége lenne az Úr szabadítására. Szerette az Urat, de olyan visszásságok is jellemezték a keresztény magatartását, amelyek rossz hatással voltak a rábízott lelkekre. Egyszer a fenti ígét kaptam arra a helyre: *„eltávolítom a kőszívet az ő testökből, és adok nékik hússzívet.” (Ezékiel 11,19)* Tovább imádkoztam. Fogalmam sem volt, hogy ezzel szinte „lebontottam fejem fölül a házat”. Egyszer csak fokozatosan elindult egy általános hanyatlás az addig gazdaságilag, szakmailag virágzó gyermekotthonban. Sorra vettek el mindent: az anyagi támogatásokat, a státuszokat, ellehetetlenítették az állat gazdálkodást, a konyhát is lezárták stb.

Végül az igazgatót is hamarabb nyugdíjazták, megalázó módon elküldték.

Maga az épület is leromlott, a gyerekek törtek zúztak, végül szétesztették őket más otthonokba, a kollégák is elmenekültek, az intézetet is bezárták, végül magam is eljöttem onnan. Majd szép lassan belepert mindent a gaz, a dudva, kihalt, romos lett ott minden.

Évek teltek el. Tovább imádkoztam. Egyszer ezt az ígét kaptam: *„Kerítetlenül fogják lakni Jeruzsálemet a benne levő emberek és barmok sokasága miatt.” (Zakariás 2,4)*

Új reményt kaptam. Tovább imádkoztam. Az otthonért, az igazgatóért. Az ígét meg is mondtam neki.

Volt, aki azt mondta, miért imádkozol érte? Értsd meg, nyugdíjasból már nem lehet újra igazgató! Kitartottam az Ige mellett.

Az elmúlt hetekben csoda történt: váratlanul behívatta magához az államtitkár, és újra megbízta őt a gyermekotthon vezetésével. Mire az igazgató ezt mondta: „De hát már 75 éves vagyok!” Mire az államtitkár: „Mit bánom én, tőlem lehet 95 is, csak tegye helyre az intézetet!” Most visszahelyezik a régi pozíciójába.

Látom, az Úr lerombolta azt, ami tisztátalan, bűnös, romboló volt mások számára. De újra fel is építi azt, amivel, terve van.

Ez a Húsvét legnagyobb üzenete számomra: Az Úr Jézus Krisztus kereszthalála és Feltámadása által élő reménységem lehet!

Feltámadásának ereje előtt nincs az a veszteség, pusztulás, értelmetlennek látszó elvesztett élet, amiből kegyelme újat ne tudna építeni. Bár lerombolja a régit, de csak azért, hogy újat, szebbet, igazabbat, szentet építsen magának.

Kárhozat helyett hússzívet.

Ugye hiszel benne? Akkor Kárhozat helyett ÜDVÖSSÉGED lehet.

Drótos Gyöngyi:

„TUDJÁTOK MEG, HOGY AZ ÚR CSODÁKAT TESZ HÍVÉVEL! MEGHALLGAT AZ ÚR, HA HOZZÁ KIÁLTOK” (ZSOLTÁROK 4,4)

Novemberben egy Messenger üzenetben kért nyugdíjas kolléganőm, hogy imádkozzak a férjéért, mert az orvos szerint csak az ima segíthet. Nagy kiterjedésű infarktus miatt kómába került, és csak az orvosok tartották életben. Ők egy nagyon kedves, nyugdíjas, gyermektelen házaspár, akik nyugdíjas éveikre természetközeli helyre költöztek, ahol idilli életet éltek. Régebben bizonyóságot tettem nekik az Úrról, de udvariasan elutasították a témát. A krízishelyzetben eszébe jutott, hogy imaügyben hozzám tud fordulni.

Erőt adott nekem, hogy akkoriban az iskolánkban egy fiúnak hirtelen megállt a szíve, többször is újraélesztették, de sok imádságra megmaradt, és nagy örömeinkre gyógyulni kezdett.

Kedves barátnőmet azonnal felhívtam és bátorítani kezdtem. Ő annyira meg volt rémülve, hogy már a temetésre gondolt. Amiatt is bánkódott, hogy veszekedve váltak el, hiszen nem gondoltak arra, hogy talán soha többé nem találkoznak.

Hosszan beszélgettünk, biztattam, hogy Isten szereti őket és gyógyulást készít. Tényleg egyedül Istenhez fordulhattunk.

Imádkoztunk a férjéért és érte, azért, hogy fel tudják ébreszteni, tudjanak beszélni, elrendezni az életüket. Biztattam, hogy bízzon és imádkozzon, mert Isten meghallgatja.

Isten nem várakoztatta sokáig, másnap délután ezt az üzenetet kaptam tőle: „Ezer köszönet és hála... Tudtam vele beszélni pár szót, a nővérke odaadta a telefont.”

Ezután is minden imát meghallgatott az Úr, kikerült az intenzívről, kivizsgálták, megműtötték, csodájára jártak az orvosok, majd hazakerült. Barátnőm imádkozó emberré vált, ő is imádkozik a gyülekezet betegeiért, hálás az Úrnak.

Érdemes bizonyóságot tenni, akkor is, ha elutasítanak, vagy látszólag nem fogadják el, nem tudhatjuk, hogy hány év múlva hajt ki az elvetett mag. Remélem, hogy tovább munkálkodik az Úr, és a lelki újjászületést is munkálja barátaimban.

Vezetélmélet

Dr. Piricz Noémi

HOGYAN ISMERHETJÜK FEL ISTEN AKARATÁT ÉS VEZETÉSÉT?

A hívő és a vallásos ember közötti egyik alapvető különbség, hogy a hívő törekszik Isten akaratának felismerése és a Vele való személyes kapcsolata révén, gyakran meg is érti, hogy az Úr mit akar, mi a terve saját személyével vagy környezetével kapcsolatban. Lehet, hogy némelyeknek ez nagyképűségnek, vagy nem-létező dolgok elképzelésének tűnik, de a Bibliában nagyon sok történet szól Isten konkrét vezetéséről, és annak valóságos következményeiről. Például Isten csodálatos módon vezette a zsidó népet a pusztában: „Az ÚR pedig előttük ment nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton, éjjel meg tűzoszlopban, hogy világítson nekik, és éjjel-nappal mehessenek.” (2 Mózes 13,21) Másrészt Isten ígérte azt, hogy vezetni fog minket: „Ezt mondja az ÚR, a te megváltód, Izráel Szentje: Én, az ÚR, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.” (Ézsaiás 48,17) „Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.” (Róma 8,14)

Mit jelent a vezetés? Először is biztonságot.

Isten előtt van jövőnk, nem kell aggódnunk miatta. Bárcsak mindig így érezném! Nagyon sokszor megtapasztaltam az Úr gondviselő szeretetét a saját életemben és családom életében, egyik nem hívő családtagom is megjegyezte egyszer: Valaki vigyáz rátok! Mégis hajlamos vagyok sokszor a látható dolgokra nézni, türelmetlenkedni, és így elvesztem az Úr iránti bizalmamat.

Hogyan találjuk meg Isten vezetését életünkben? A vezetés komoly kérdés, de Isten azt szeretné, ha az Ő akarata valósulna meg az életünkben: „legyen meg a te akaratod...” Van, amikor Isten vezetése egyértelmű, de a legtöbbször nehéz megérteni, megismerni. Kutatásra, keresésre van szükség! Nem mindig az egyenes (logikus) úton jutunk el az Isten által kijelölt célba, vannak, előfordulhatnak kerülőutak is, mint Mózes életében a puszták. Ezek a kerülőutak gyakran hasznosak is életünkben.

Az Isteni vezetésben egyfelől rutinra kell szert tenni.

Úgy érzem, az Úrral való kapcsolatunk során (imádkozás, igeolvasás, ige hirdetés hallgatása stb.) kialakulhat egy képesség Isten akaratának megértésére, valamint a saját elképzeléseink, illetve az Ő útjai közötti különbség felismerésére.

A legtöbb esetben Isten nem használ természetfeletti dolgokat a vezetéshez: „Mert Benne élünk, Benne mozgunk.” (Ap. Csel. 17,28)

A másik a konkrét vezetés, Isten akkor lép közbe, amikor útelágazáshoz érünk, és új irányba indít. Nézzük, milyen „eszközök” állnak a rendelkezésünkre ebben:

1) Megújult gondolkodás – a megtéréssel kezdődik el. „Ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.” (Róma 12,1-2) Ez az istenismeretből fakad, ahogy az

Úrral járunk nap mint nap. Tapasztalatok és Bibliaismeret alapján, de vigyázni kell a tapasztalatokkal, nehogy a hagyományokban bízunk, hanem az Élő Istenben.

2) Ima. Imádságban kérhetünk vezetést, bölcsességet, de az ima: kommunikáció, Isten is szól hozzánk rajta keresztül. Adjunk helyet, hogy Isten is szóhoz jusson! Szükséges a semleges álláspont, és a teljes nyitottság az Úr véleménye, döntése iránt. Erre időt kell szánni.

3) Biblia. Olvashatjuk Mózes, Ábrahám, Izsák, az apostolok stb. történeteit, ahogy az Úr vezeti őket. Engedelmeskedtek? Általában igen! Ki nem engedelmeskedett? Például Saul (az első izraeli király), Lót felesége, Jónás.

Kaphatunk személyes, konkrét vezetést a Bibliából, de nem szabad varázskönyvnek tekinteni (pl.: vezetés-keresés a Biblia felnyitogatásával). A legfontosabb, hogy imádságos, alázatos szívvel olvassuk az Igét, miután tényleg el tudtuk engedni a problémát, és a megoldást az Úrra bízunk, döntsön Ő.

Másrészt a kapott vezetésnek összhangban kell lennie a Bibliával, annak értékeivel.

4) Testvérek tanácsa. Isten józanságra int. Gyakran hallani: „Isten azt mondta nekem”, jó, ha ilyenkor kikérjük egy megbízható testvér tanácsát. Isten ezen keresztül is vezet. *„A bolondnak útja helyes az ő szeme előtt, de aki tanáccsal él, bölcs az.” (Példabeszédek 12,15)* Másrészt a tanácsadó felelőssége is nagy! Itt már nagy szükség van a korábban említett képességre, melynek segítségével a tanácsot adó eldöntheti, hogy

a) csak szempontokat javasol;

b) elmondja, hogy eddig ő mit tapasztalt;

vagy, ami a legjobb:

c) átadja, amit az Úrtól kapott arra a konkrét helyzetre. Ez utóbbi nagy felelősség, odaszánt, komoly imádság nélkül tilos! Lehet negatív az üzenet, azt is át kell adni – ha a Lélek erre indít – de szeretettel! Ezzel megmenthetjük a másikat egy nagyobb bajtól!

A lelkipogozó, tanácsadó felelőssége abban is megnyilvánul, hogy milyen „ajtot/ajtókat nyit ki” a másik embernél, vagy annak családjánál (azaz milyen témákat, kríziseket, mély sebeket szaggatunk fel). Ne nyissunk ki olyan ajtot, amit utána nem tudunk kezelni!

Sándor bácsiék azt szokták mondani, hogy akit az Úr letesz a kapunkba, azért egy életre felelősek vagyunk. Nyilván segítséget úgy tudunk nyújtani, ha a másik fél igényli és elfogadja, de nekünk lelki segítőknek az is a feladatunk, hogy ne álljunk el a másik háta mögül, amikor elfogyott az első buzgóság, csalódás, kudarc ér, hanem kitartóan, stabilan támogassuk a másikat.

5) Körülmények. Lehetnek akadályozó körülmények, amelyekkel az Úr próbál megállítani minket; például a komikus jelenet Bálámmal, a számmal és az angyallal (4 Mózes 22,22-35). Bálám a kedvezőtlen körülmények ellenére akart haladni a saját feje után. De egy sérülés is lehet felkiáltó jel a számunkra, hogy álljunk meg, vagy legalább is gondolkodjunk el, helyes úton járunk-e.

Életünkben akadhatnak segítő körülmények is, ajtó-nyitások, lehetőségek. De a körülmények önmagukban még nem jelentik azt, hogy az Isten akarata lenne, ezt is meg kell vizsgálni az Úr előtt.

Jónás épp talált hajót, volt is pénze, fel is vették, de ez az út mégsem az Úrtól volt! (Jónás 1,3) Jónás könyve jó példa arra, hogy Istennek milyen sok eszköze van a vezetéshez: Szólt, rendelt vihart, rendelt cethalat, rendelt bokrot, rendelt férget.

Pál viszont épp a körülmények ellenére cselekedett: *„Mikor pedig Troás-ba mentem a Krisztus evangéliuma ügyében és kapu nyitattott nékem az Úrban, nem volt lelkemnek nyugodalma, mivelhogy nem találtam Titust, az én atyámfiát; Hanem elbúcsúzván tőlük, elmentem Macedóniába.”* (2 Korinthus 2,12-13) Ez újra intő jel számomra, hogy a körülményeket és a szívemet, illetve a szívem vágyait vizsgáljam meg imádságban az Úr előtt, és tanuljak meg különbséget tenni a saját vágyaim/terveim és az Úr által javasolt utak között!

Amikor GYES-en voltam, azt hallottam a rádióban, hogy ingyen tanulhat, aki GYES-en van! Hát ez óriási lehetőség! – gondoltam. Logikusnak tűnt, jó kiugrási lehetőségnek sok-évnvi otthonlét után.

Mégis éreztem a szívem mélyén, hogy ez nem ilyen egyszerű. Megértettem lassan, hogy előbb a férjemnek kell tanulnia, majd utána jövök én. Neki akkor nagyobb szüksége volt a tanulásra, melynek segítségével szakmát és munkahelyet tudott később váltani. Utána eljött az az idő is, amikor én tanultam, és a férjem tudott támogatni ebben.

6) A belső békesség, vagy kényszerítés. *„És most, íme, én a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, és hogy mi vár ott rám, nem tudom.”* (Ap. Csel. 20,22) Pál minden más körülmény, vezetés ellenére a belső kényszerre figyelt. Ez gyakran perdöntőbb a körülményeknél. Komoly döntések után érdemes őszintén megnézni, hogy mit érzek a döntés után. Békességem van-e a döntésben, egyre világosabbá válnak-e a dolgok, vagy éppen ellenkezőleg...

7) Természetfeletti vezetés. Ide tartoznak a próféciák, álmok, jelek, de ezeket is meg kell vizsgálni a teljes Biblia tükrében! Sokan tesznek ki gypajút döntésük előtt, mint Gedeon tette (Bírák 6,36-40). Ez lehet a hitetlenség, bizonytalankodás jele, mint Gedeon esetében is.

A vezetés megértése

Isten magához vonz minket! Hagyjuk ezt! *„És ő lesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja néki: Saul, Saul, miért üldözöl engem? És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl: nehéz néked az ösztöke ellen rugódoznod.”* (Ap. Csel. 9,4-5)

A kritikus helyzetben sohase egy impulzus alapján lépünk, vagy döntsünk! Az „okosok” azt mondják, hogy a 7 féle vezetésből/eszközből legalább 2-3 meglegyen! Gyakran mondjuk, vagy gondoljuk, hogy nem ismerjük Isten akaratát. Valóban így van?

Vezetési gyakorlat

Hajdú Katalin

„MIKOR MÉG NYELVEMEN SINCS A SZÓ, IMMÁR EGÉSZEN ÉRTED AZT, URAM! “ (ZSOLTÁROK 139,4)

Szeretném Nektek elmondani, hogy ajándékozott meg engem az Úr. Ezzel szeretném az Úr iránti, és emberek iránti köszönetemet is kifejezni.

Több, mint húsz éve lakom a jelenlegi lakásomban, de a múlt év őszére – sokféle esemény hatására – megérlelődött bennem, hogy szeretnék innen elköltözni. Az is elég hamar kirajzolódott bennem, hogy hová mennék szívesen.

El is mondtam a terveimet egyik ott lakó hívő testvéremnek. Ő nagyon megörült, mondta, hogy elkezdd imádkozni ezért. Imádkoztam én is, de úgy tűnt nekem, hogy az egész dolog csak valamiféle ábránd, nincs sok alapja.

Hívő testvérem küldte az eladó lakáshirdetéseket, egyiket a másik után, de mérsékelt lelkesedéssel fogadtam ezeket. Ugyanis anyukám egykori lakását sehogy sem sikerült eladnunk. Aztán, egyszer csak mégis! Ezt hívő testvéremnek örömmel újságoltam, aki azt válaszolta, hogy nincs meglepve. Gondolt rám a napi Igét olvasva: „Költözzetek el...” – ez szerepelt benne. (Hogy nem vettem én ezt észre?!)

Ekkor már én is jobban odafigyeltem a napi Igeversekre.

Pár nappal később ez állt az Igében: „Keljetek fel, menjünk!”

Ezután rövid idő múlva sikerült megtalálni és le is foglalni azt a lakást, amelyik minden szempontból nagyon tetszett.

Húgomékkal csak három lakást néztünk meg, és még aznap ki is választottuk azt, amelyik mindegyikünk szerint messze a legjobb volt az összes közül. Ez az Ige biztatott: „...előttök megy a Királyuk, és élükön az Úr!” (Mikéás 2,13)

De, még egy fontos feltételnek teljesülnie kellett: el kellett adni a jelenlegi lakásomat.

A hirdetés feladása után nem sokkal jelentkezett valaki, aki az irányárnál sokkal alacsonyabb árat ígért.

Döntöttem, elfogadom, ez az egyszerűbb megoldás, megelégszem az egyébként számomra alig-alig elfogadhatóan alacsony árral. Az aznapi rövid Ige viszont így hangzott: „Jó várni, és megadással lenni az Úr szabadításáig.” (Jeremiás siralma 3,26)

Ez eléggé megdöbbsentett. Várni... Jeremiás siralmaiból való ez az Igevers. Jeremiás sokat szenvedett az Úrért, hős volt. Az én mostani helyzetem nem hasonlítható az övéhez. Itt csak egy túl alacsony ár elfogadásáról vagy elutasításáról van szó. Elfogadhatom-e ezeket a szavakat a mostani dilemmámra adott válaszként, kockáztatva esetleg azt, hogy később még ilyen ajánlat sem lesz?

De nem tudtam elengedni a fülem mellett az Igeverset, úgy tenni, mintha ezt a konkrét tanácsot nem olvastam volna el.

Húgoméknak is megmondtam, hogy azt értettem meg, hogy Isten várakozást tanácsol. Hozzátettem, hogy nem akarom Istent felelőssé tenni, ha félreértettem volna valamit, de döntöttem, nem fogadom el az ajánlatot. Várom még.

Megindult a vevőjelöltek ki-be járkálása a lakásban, a telefonálgatás, de nem telt bele sok idő, hogy egy házaspár, miután megnézte a lakást, negyed óra múlva felhívott, és még aznap megegyeztünk egy mindkét fél számára nagyon kedvező árban. Azóta már a szerződést is megkötöttük.

Köszönöm az Úrnak, húgoméknak és hívő testvéreimnek a sok segítséget, biztatást.

Tudom, sokkal nagyobb tétek vannak az életben, mint ez, itt nem volt olyan nagy kockázat. De, számomra nagyon fontos volt, hogy konkrét Igeversekkel vezetett az Úr. Az Igének engedelmességgel meg is tapasztalhattam Isten nagy segítségét.

Arra szeretnék mindenkit biztatni, hogy ne tartson semmit túl kicsi vagy „földi” dolognak: Isten, a mi szerető Atyánk, aki az Ő tulajon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindannyiunkért odaadta, hogyne adna Vele együtt mindent minekünk? Ő látja, hallja szívünk kéréseit.

Isten azt mondja

Te ezt mondd: „Lehetetlen”

Isten azt mondja: „Minden lehetséges”

A mi embereknél lehetetlen, lehetséges az Istennél. (Lukács 18, 27)

Te ezt mondd: „Túl fáradt vagyok”

Isten azt mondja: „Én nyugalmat adok neked”

Jőjtek én hozzám mindnyájan a kik megfáradtatok és megterheltettek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű. (Máté 11,28-30)

Te ezt mondd: „Senki sem szeret igazán”

Isten azt mondja: „Én szeretlek”

Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. János 3,16

Te ezt mondd: „Nem bírom tovább”

Isten azt mondja: „Elég néked az én kegyelmem”

Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem. (2 Korintus 12,9)

Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában: megmentem és megdicsőítem őt. (Zsoltárok 91,15)

Te ezt mondod: „Én nem értek dolgokat”

Isten azt mondja: „Irányítani fogom a lépéseidet”

Bizodalmod legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útaidban megismered őt; akkor ő, igazgatja a te útaidat. (Példabeszédek 3,5-6)

Te ezt mondod: „Nem tudom megtenni”

Isten azt mondja: „Mindent meg tudsz tenni”

Mindenre van erőm a Krisztusban, a ki engem megerősít. (Filippi 4,13)

Te ezt mondod: „Képtelen vagyok rá”

Isten azt mondja: „Én képes vagyok”

Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek. (2 Korinthus 9,8)

Te ezt mondod: „Nem éri meg”

Isten azt mondja: „Megéri”

Tudjuk pedig, hogy azoknak, a kik Istent szeretik, minden javokra van, mint a kik az ő végzése szerint hivatalosak. (Róma 8:28)

Te ezt mondod: „Nem tudok magamnak megbocsátani”

Isten azt mondja: „Én megbocsátok neked”

Nincsen azért immár semmi kárhozzátásuk azoknak, a kik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint. (Róma 8,1)

Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól. (1 János 1,9)

Te ezt mondod: „Nem megy sehogysen”

Isten azt mondja: „Én ellátlak a szükséges dolgokkal”

Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban. (Filippi 4,19)

Te ezt mondod: „Félek”

Isten azt mondja: „Nem a félelem lelkét adtam neked”

Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét. (2 Timótheus 1,7)

Te ezt mondod: „Mindig aggódok és idegeskedek”

Isten azt mondja: „Vesd minden gondodat énrám”

Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok. (1 Péter 5,7)

Te ezt mondod: „Nem vagyok elég okos”

Isten azt mondja: „Bölcsességet adok neked”

Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcseségül lőn nekünk az Istentől, és igazságul, szentségül és váltságul. (1 Korinthus 1,30)

Te ezt mondod: „Teljesen egyedül érzem magam”

Isten azt mondja: „Soha nem hagylak el”

Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjete meg azzal, a mitek van; mert ő mondotta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled. (Zsidók 13,5)

